DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)

18. marts 1999 *

I sag C-304/97 P,

Fernando Carbajo Ferrero, tjenestemand ved Europa-Parlamentet, Madrid, ved advokaterne Georges Vandersanden og Laure Levi, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange,

appellant,

angående appel af dom afsagt den 12. juni 1997 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-237/95, Carbajo Ferrero mod Parlamentet (Sml. Pers. I-A, s. 141, og II, s. 429), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne dom,

den anden part i appelsagen:

Europa-Parlamentet ved Norbert Lorenz, Parlamentets Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne Francis Herbert og Daniel M. Tomasevic, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg på Europa-Parlamentets Generalsekretariat, Kirchberg,

har

* Processprog: fransk.

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, P. J. G. Kapteyn, og dommerne G. Hirsch, G. F. Mancini, H. Ragnemalm (refererende dommer) og K. M. Ioannou,

generaladvokat: N. Fennelly
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 17. december 1998,

afsagt følgende

Dom

1 Ved appelskrift indleveret til Domstolens Justitskontor den 26. august 1997 har Carbajo Ferrero i henhold til artikel 49 i EF-statutten og de tilsvarende bestemmelser i EKSF- og Euratom-statutterne for Domstolen iværksat appel til prøvelse af dom afsagt den 12. juni 1997 af Retten i Første Instans i sag T-237/95, Carbajo Ferrero mod Parlamentet (Sml. Pers. I-A, s. 141, og II, s. 429, herefter »den appellerede dom«), hvorved Retten frifandt Europa-Parlamentet under hans søgsmål med påstand om annullation af afgørelsen af 21. februar 1995 om udnævnelse af X til kontorchef med ansættelse ved Europa-Parlamentets Informationskontor i Madrid samt den tilsvarende afgørelse om ikke at udnævne appellanten til denne stilling.

Faktiske omstændigheder

2 Carbajo Ferrero, der er tjenestemand i lønklasse A5 i Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Informations- og Pressetjenesten, har været ansat ved Informationskontoret i Madrid fra den 1. februar 1987. Den 10. januar 1994 offentliggjorde Parlamentet meddelelse om ledig stilling nr. 7424 for at besætte posten som kontorchef ved kontoret i Madrid i lønklasse A3 ved forfremmelse eller forflyttelse.

3 Dette stillingsopslag indeholder følgende stillingsbeskrivelse:

»Højt kvalificeret tjenestemand, som skal varetage opgaver i forbindelse med Pressetjenesten, nærmere bestemt i Den Spanske Afdeling, som bl.a. omfatter:

— Etablering og udvikling af kontakter med pressen og med ethvert andet informationsmedium (radio, fjernsyn osv. ...) på det spanske område

— udbredelse af information om Europa-Parlamentets virksomhed i specialiserede kredse (universiteter, ungdom, fagforeninger osv. ...)

— ansvar for Informationskontoret i Madrid.

Disse arbejdsopgaver kræver evne til kontakter med forskelligartede samtalepartnere og erfaring fra politiske kredse.«

4 I stillingsopslaget præciseres endvidere de kvalifikationer og kundskaber, der kræves af ansøgerne:

— Universitetsstudier afsluttet med eksamensbevis eller faglig erfaring, der garanterer et tilsvarende niveau

— bekræftet erfaring med pressetjeneste og journalistik

— dybtgående kendskab til informationsmediernes funktion og til det spanske regeringssystem

— særdeles godt kendskab til europæiske problemer

— dybtgående kendskab til et af De Europæiske Fællesskabers officielle sprog; særdeles godt kendskab til et andet af disse sprog. Af arbejdsmæssige grunde kræves der dybtgående kendskab til spansk. Kendskab til andre af De Europæiske Fællesskabers officielle sprog vil blive taget i betragtning.

5 Denne procedure resulterede ikke i nogen udnævnelse. Den 9. marts 1994 blev der offentliggjort en meddelelse om intern udvælgelsesprøve nr. A/88 med henblik på at besætte den nævnte stilling som kontorchef ved Madrid-kontoret.

6 I afsnit I i denne meddelelse om udvælgelsesprøve fremstilles stillingsbeskrivelsen på lignende måde som i stillingsopslag nr. 7424. I afsnit II opregnes adgangsbetin-

gelserne. Det kræves dér, at ansøgerne er indehavere af et universitetseksamensbevis, har en vis anciennitet i fællesskabsinstitutionernes tjeneste og behersker spansk fuldkomment samt har særdeles godt kendskab til et andet af Den Europæiske Unions sprog.

7 I afsnit III i den nævnte meddelelse om udvælgelsesprøve præciseres ligeledes de nærmere bestemmelser for udvælgelsesprøven samt prøvernes art, som omfatter følgende:

— En fremstilling af et emne, valgt af ansøgeren blandt flere emner af generel karakter på områder af interesse for Den Europæiske Union, for at vurdere hans kundskabsniveau, hans redaktionelle evner og evne til at ræsonnere logisk

— en prøve af praktisk art på grundlag af en dokumentsamling, der udleveres til ansøgeren, for at gøre det muligt at vurdere ansøgerens evner til analyse og sammenfatning samt hans egnethed til at behandle en aktsamling, der står i forbindelse med de pågældende arbejdsopgavers art

— en samtale med udvælgelseskomitéen, der skal give mulighed for at vurdere dels ansøgernes generelle kundskaber og deres egnethed til at udføre de pågældende arbejdsopgaver, dels deres faglige kvalifikationer og erfaring

— en gruppediskussion, som skal give udvælgelseskomitéen mulighed for at vurdere ansøgernes evne til tilpasning, forhandlingsevne, beslutningskompetence samt deres adfærd i en gruppe, og

— en fri samtale med udvælgelseskomitéen, som kan give denne mulighed for at konstatere, hvilke kundskaber ansøgerne har i andre af Den Europæiske Unions officielle sprog end deres første sprog.

8 Carbajo Ferrero, som deltog i udvælgelsesprøven, blev den 13. december 1994 underrettet om, at udvælgelseskomitéen havde besluttet at opføre hans navn som nr. 2 på egnethedslisten efter X.

9 Generaldirektøren for Parlamentets Generaldirektorat for Informations- og Pressetjenesten havde derefter samtaler med de tre første bestående ansøgere. Navnlig i betragtning af ansøgernes rækkefølge, som var resultatet af udvælgelsesprøven, deres erfaring med hensyn til aktioner vedrørende information og forvaltning af stillinger, indstillede generaldirektøren Carbajo Ferrero til udnævnelse.

10 Da Parlamentets generalsekretær havde konstateret, at Carbajo Ferrero og X havde opnået helt sammenlignelige bedømmelser under udvælgelsesprøven, og at forskellen på ét point i X's favør skyldtes dennes kendskab til et tredje af Den Europæiske Unions sprog, fandt han, at udvælgelseskomitéens konklusioner burde følges, og indstillede følgelig X til Parlamentets formand til udnævnelse til den stilling, der skulle besættes. Den 21. februar 1995 udnævnte ansættelsesmyndigheden X til kontorchef i lønklasse A3 og ansatte ham ved Informationskontoret i Madrid.

11 Den 22. februar 1995 skrev Carbajo Ferrero til generalsekretæren for at få at vide, hvor langt beslutningsproceduren var nået. Ved skrivelse af 2. marts 1995 svarede generalsekretæren, at der var truffet afgørelse til fordel for den person, der var placeret som nr. 1 på egnethedslisten. Da Carbajo Ferrero fandt dette svar tvetydigt, anmodede han generalsekretæren om at præcisere, om det indeholdt en endelig stillingtagen. Generalsekretæren bekræftede straks, at den ansøger, der var opført som nr. 1, faktisk var blevet udnævnt.

12 Carbajo Ferrero påklagede den 29. maj 1995 ansættelsesmyndighedens afgørelse såvel om ikke at udnævne ham til den stilling, han havde ansøgt om, som om udnævnelse af X. Klagen blev afvist ved udtrykkelig afgørelse af 6. oktober 1995.

Den appellerede dom

13 Den 29. december 1995 anlagde Carbajo Ferrero sag ved Retten med påstand om annullation dels af Europa-Parlamentets afgørelse om at udnævne X til stillingen som kontorchef ved Informationskontoret i Madrid, dels af afgørelsen i Parlamentets generalsekretærs brev af 2. marts 1995 om ikke at udnævne ham til denne stilling.

14 Carbajo Ferrero fremførte syv anbringender til støtte for sit annullationssøgsmål, henholdsvis magtfordrejning, tilsidesættelse af meddelelsen om udvælgelsesprøven, tilsidesættelse af proceduren for besættelse af stillinger, tilsidesættelse af begrundelsespligten, tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik og af tjenestens interesse, samt et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling.

15 Med sit første anbringende anførte Carbajo Ferrero, at den omstændighed, at der forelå magtfordrejning, bl.a. fremgik af en ændring ad hoc af meddelelsen om udvælgelsesprøven i forhold til stillingsopslaget. Han påberåbte sig, at de tre særlige betingelser om de krævede kvalifikationer og kundskaber — nemlig bekræftet erfaring med pressetjeneste og journalistik, dybtgående kendskab til informationsmediernes funktion og til det spanske regeringssystem samt særdeles godt kendskab til europæiske problemer — som fandtes i stillingsopslaget, var blevet udeladt i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

16 I den appellerede doms præmis 50 fastslog Retten, at der skal være overensstemmelse mellem de betingelser, som er nævnt i et stillingsopslag, på den ene side, og dem, der stod i meddelelserne vedrørende de senere etaper, på den anden side.

17 I den appellerede doms præmis 51 konkluderede Retten dog, at der ikke var sket nogen væsentlig ændring i de prøver, ansøgerne gennemgik. Disses kundskaber og faglige erfaring med hensyn til pressetjeneste og journalistik, med hensyn til informationsmediernes funktion samt med hensyn til europæiske problemer, blev faktisk efterprøvet af udvælgelseskomitéen, om end kun inden for rammerne af prøverne under udvælgelsesprøven, nemlig på udvælgelsesprøvens anden etape, i stedet for at blive vurderet ved den første etape, dvs. ved undersøgelsen på grundlag af eksamensbeviser og dokumenter af, om ansøgningerne var i overensstemmelse med de betingelser, der blev stillet i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

18 Ifølge Retten var meddelelsen om udvælgelsesprøven altså ikke blevet ændret på en sådan måde, at den nødvendige overensstemmelse mellem de betingelser, der er nævnt i stillingsopslaget og dem, der stod i meddelelserne vedrørende senere etaper af proceduren, var blevet tilsidesat. Under alle omstændigheder fastslog Retten i den appellerede doms præmis 52, at stillingsopslaget ikke var blevet ændret således, at der blev gjort indgreb i institutionens personales ret til at melde sig som ansøgere til udvælgelsesprøven, og at eksterne ansøgere dermed blev begunstiget.

19 Desuden havde sagsøgeren ifølge den appellerede doms præmis 55 ikke godtgjort, at den omstændighed, at der i meddelelsen om udvælgelsesprøven som adgangsbetingelser ikke stilles krav om kvalifikationer og erfaringer, der har forbindelse med arten af de arbejdsopgaver, som hører til den stilling, der skulle besættes, havde haft til formål at give X mulighed for at deltage i udvælgelsesprøven.

20 Retten forkastede derfor det første anbringende, og det samme gjaldt de øvrige anbringender, som Carbajo Ferrero havde påberåbt sig.

Appellen

21 Carbajo Ferrero har nedlagt påstand dels om ophævelse af den appellerede dom og følgelig om, at hans oprindelige påstande tages til følge, dels om, at Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger ved begge instanser.

22 Til støtte for appellen har Carbajo Ferrero påberåbt sig seks anbringender og bl.a. anført, at Retten foretog en forkert bedømmelse af sagens retsspørgsmål.

23 Parlamentet har nedlagt påstand om afvisning, subsidiært frifindelse, og om, at Carbajo Ferrero tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Domstolens bemærkninger

24 Med det første anbringende har Carbajo Ferrero bl.a. anført, at Retten fejlagtigt erstattede kritikken af den væsentlige ændring af meddelelsen om udvælgelsesprøven i forhold til stillingsopslaget med en analyse knyttet til en væsentlig ændring i de prøver, ansøgerne gennemgik. Retten så hermed bort fra de forskellige etaper i udvælgelsesproceduren på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver, således som de er opregnet i artikel 5 i bilag III til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter »vedtægten«). Ifølge Carbajo Ferrero begik Retten en fejl ved at fastslå, at meddelelsen om udvælgelsesprøven ikke var blevet ændret på en sådan måde, at den nødvendige overensstemmelse mellem betingelserne i stillingsopslaget og betingelserne i meddelelserne om de senere etaper i proceduren var blevet tilsidesat.

25 Parlamentet har anført, at anbringendet må afvises fra påkendelse, fordi Carbajo Ferrero blot for Domstolen gentager, hvad han påberåbte sig for Retten, eller i hvert fald fordi han begærer det faktiske spørgsmål afgjort, om der er sket en væsentlig ændring i stillingsopslaget i forhold til meddelelsen om udvælgelsesprøven.

26 Med hensyn til sagens realitet har Parlamentet anført, at der ikke er sket nogen ændring af stillingsopslaget i forhold til meddelelsen om udvælgelsesprøven, og har anført, at afsnittet »Nødvendige kvalifikationer og kundskaber« i stillingsopslaget har sit modstykke i beskrivelsen af prøvernes art i meddelelsen om udvælgelsesprøven. Desuden gør Parlamentet gældende, at dommen af 28. februar 1989, Van der Stijl og Cullington mod Kommissionen (forenede sager 341/85, 251/86, 258/86, 259/86, 262/86, 266/86, 222/87 og 232/87, Sml. s. 511), som Carbajo Ferrero har påberåbt sig, er baseret på det ræsonnement, at interne ansøgninger skal beskyttes over for eksterne ansøgninger. I nærværende sag opstår problemet om beskyttelse af institutionens personales interesser imidlertid ikke af den grund, at stillingsopslaget og meddelelsen om udvælgelsesprøven begge henvender sig til institutionens personale. Parlamentet konkluderer derfor, at anbringendet er ubegrundet.

27 Indledningsvis bemærkes med hensyn til den af Parlamentet rejste formalitetsindsigelse, at Carbajo Ferrero i det væsentlige hævder, at Retten har tilsidesat vedtægtens artikel 29, stk. 1, og artikel 5 i bilag III til samme vedtægt, ved at vurdere overensstemmelsen mellem betingelserne i stillingsopslaget og i meddelelsen om den interne udvælgelsesprøve på udvælgelsesprøvens anden etape, i dette tilfælde under de prøver, som ansøgerne skulle aflægge, i stedet for at vurdere den under den første etape, dvs. da det på grundlag af eksamensbeviser og dokumenter blev undersøgt, om ansøgningerne var i overensstemmelse med betingelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

28 Carbajo Ferrero har således rejst et retsspørgsmål, som kan antages til realitetsbehandling under en appel.

29 Med hensyn til sagens realitet skal det påpeges, at vedtægtens artikel 29, stk. 1, opregner de successive etaper, som skal følges, når der skal besættes en ledig stilling i en institution. Ifølge denne bestemmelse skal ansættelsesmyndigheden tage følgende i betragtning i nævnte rækkefølge: Først mulighederne for forfremmelse og forflyttelse inden for den institution, hvor den ledige stilling findes, derefter mulighederne for gennemførelse af udvælgelsesprøver inden for institutionen og for det tredje ansøgninger om overflyttelse af tjenestemænd fra andre institutioner, før der gennemføres udvælgelsesprøver baseret på kvalifikationsbeviser, på prøver eller på både kvalifikationsbeviser og prøver (jf. dom af 5.12.1974, sag 176/73, Van Belle mod Rådet, Sml. s. 1361, præmis 5 og 6).

30 Denne bestemmelse giver altså inden for en procedure, der omfatter en række successive etaper, prioritet til personer, som allerede arbejder i institutionen (første og anden fase) i forhold til tjenestemænd fra andre institutioner (tredje fase).

31 Stillingsopslaget, som er affattet, før denne procedures første fase blev indledt, fastlægger rammen for denne, navnlig ved at definere arten af den stilling, der skal besættes, og ved at opregne de kvalifikationer og kundskaber, som kræves af ansøgerne i tjenestens interesse.

32 Ansættelsesmyndigheden skal således allerede ved udformningen af stillingsopslaget gøre sig klart, hvilke betingelser der særligt kræves opfyldt ved besættelsen af denne stilling (jf. dom af 30.10.1974, sag 188/73, Grassi mod Rådet, Sml. s. 1099, præmis 39).

33 Såfremt ansættelsesmyndigheden først bagefter opdager, at de ved stillingsopslaget stillede krav var strengere end nødvendigt til opfyldelse af tjenestens behov, står det den frit for at begynde forfra på proceduren ved at tilbagekalde det oprindelige stillingsopslag og erstatte det med et ændret opslag (den nævnte dom i sagen Grassi mod Rådet, præmis 43).

34 Til gengæld må det fastslås, at såfremt betingelserne for deltagelsen ændres fra den ene fase til den anden i den i vedtægtens artikel 29, stk. 1, fastsatte procedure, vil det kunne berøve denne artikels bestemmelser deres virkning.

35 I den nævnte dom i sagen Van der Stijl og Cullington mod Kommissionen, som angik overensstemmelsen mellem en meddelelse om ledig stilling og en meddelelse om en almindelig udvælgelsesprøve, fastslog Domstolen i præmis 52, at hvis institutionerne frit kunne ændre adgangsbetingelserne under de forskellige etaper i ansættelsesproceduren, bl.a. afsvække dem, ville det udhule bestemmelserne i vedtægtens artikel 29, idet institutionerne frit ville kunne afholde eksterne ansættelsesprocedurer uden først at tage de inden for institutionen indgivne ansøgninger i betragtning.

36 Der må lægges vægt på, at de samme betragtninger gælder med hensyn til ændring af adgangsbetingelserne mellem etaperne i den ansættelsesprocedure, som kun angår personalet i institutionen eller institutionerne i almindelighed, og som går forud for afholdelsen af en almindelig udvælgelsesprøve.

37 Som generaladvokaten har fremhævet i punkt 19 i sit forslag til afgørelse, ville en institution, hvis den kunne afsvække de betingelser, der er nævnt i stillingsopslaget, når den overgik til den første etape i afholdelsen af en intern udvælgelsesprøve, udelukke forfremmelse eller forflyttelse af tjenestemænd i den pågældende institution, som kunne have opfyldt de mindre strenge betingelser, der er fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

38 I så fald har institutionen følgelig tilsidesat forpligtelsen i vedtægtens artikel 29, stk. 1, til at tage mulighederne for forfremmelse og forflyttelse af sine tjenestemænd i betragtning, før den træffer beslutning om at afholde en intern udvælgelsesprøve.

39 Desuden må det ligeledes nævnes, at hvis institutionen fra den ene etape til den anden i proceduren lovligt kunne ændre og bl.a. afsvække betingelserne vedrørende de kvalifikationer og kundskaber, der kræves af ansøgerne, og som den selv har fastsat som nødvendige i tjenestens interesse, ville den i vedtægtens artikel 29, stk. 1, fastsatte procedure næppe kunne føre til udnævnelse af personer, der opfylder de højeste krav til kvalifikationer, indsats og integritet, således som det kræves i vedtægtens artikel 27.

40 Det må derfor konkluderes, at vedtægtens artikel 29, stk. 1, kræver overensstemmelse mellem de ansættelsesbetingelser, der nævnes i stillingsopslaget, og dem, der anføres i meddelelsen om den interne udvælgelsesprøve under en procedure, hvis formål er at besætte en ledig stilling i en institution, der ikke har kunnet besættes ved afslutningen af procedurens første fase.

41 Det bemærkes, at Retten fastslog, at den nødvendige overensstemmelse mellem de betingelser, der var opregnet i de to meddelelser, var blevet overholdt i dette tilfælde, fordi de kvalifikationer og kundskaber, som blev krævet i stillingsopslaget, var blevet undersøgt og bedømt under prøverne i den interne udvælgelsesprøve.

42 I den forbindelse udtales, at artikel 5 i vedtægtens bilag III bestemmer, at udvælgelseskomitéen i en institution, der afholder en udvælgelsesprøve, først udfærdiger listen over ansøgere, som opfylder de betingelser, der er fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøven, før prøverne afholdes.

43 På denne baggrund vil den omstændighed, at kravene til de kvalifikationer og kundskaber, der kræves af ansøgerne, anvendes under afholdelsen af prøverne som elementer i vurderingen af ansøgernes fortjenester, i stedet for udtrykkeligt at blive nævnt i meddelelsen om udvælgelsesprøven, nedsætte dennes betydning og væsent-

lige rolle, som er at underrette de berørte så nøjagtigt som muligt om de betingelser, de skal opfylde ved besættelsen af den pågældende stilling, således at de bliver i stand til at bedømme, om det har noget formål for dem at indgive ansøgning (jf. bl.a. kendelse af 28.11.1996, sag C-119/96 P, Ryan-Sheridan mod FEACVT, Sml. I, s. 6151, præmis 47).

44 Som generaladvokaten desuden har anført i punkt 23 i sit forslag til afgørelse, er en sådan fremgangsmåde ikke uden indvirkning på udvælgelsesprøvens resultat. Såfremt der nemlig ikke er overensstemmelse mellem de to meddelelser, bliver det lettere for ansøgere, der ikke har de krævede kvalifikationer og kundskaber, at blive udnævnt til den stilling, der skal besættes.

45 Det skal endelig tilføjes, at det ville være meget vanskeligt i dette tilfælde for Fællesskabets retsinstanser inden for rammerne af legalitetskontrollen med fællesskabsmyndighedernes retsakter at fastslå, om institutionen i en bestemt tvist har overholdt den nødvendige overensstemmelse mellem stillingsopslaget og meddelelsen om udvælgelsesprøven.

46 Under disse omstændigheder må det konkluderes, at Retten har tilsidesat vedtægtens artikel 29, stk. 1, samt artikel 5 i samme vedtægts bilag III ved at fastslå, at opregningen i meddelelsen om intern udvælgelsesprøve af betingelserne vedrørende de kundskaber og kvalifikationer, der krævedes af ansøgerne, kunne erstattes med udvælgelseskomitéens vurdering under afholdelsen af prøverne i denne udvælgelsesprøve af ansøgernes fortjenester med hensyn til disse betingelser.

47 Uden at det er nødvendigt at tage stilling til appellantens øvrige anbringender må der derfor gives denne medhold i anbringendet om en retsstridig ændring af meddelelsen om udvælgelsesprøven i forhold til stillingsopslaget, og den appellerede dom vil være at ophæve.

48 Ifølge artikel 54, stk. 1, andet punktum, i EF-statutten for Domstolen kan denne, såfremt en af Retten truffet afgørelse ophæves, selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse. Domstolen finder, at det er tilfældet i nærværende sag.

49 Det bemærkes, at de fleste betingelser vedrørende de kvalifikationer og kundskaber, der kræves af ansøgerne, og som figurerer i meddelelse om ledig stilling nr. 7424 — nemlig bekræftet erfaring med pressetjeneste og journalistik, dybtgående kendskab til informationsmediernes funktion og til det spanske regeringssystem, samt særdeles godt kendskab til europæiske problemer — var blevet udeladt i meddelelsen om intern udvælgelsesprøve nr. A/88.

50 Herefter må det konkluderes, at den nødvendige overensstemmelse mellem de betingelser, der opregnes i stillingsopslaget, og betingelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven ikke er blevet overholdt.

51 Følgelig må ansættelsesmyndighedens afgørelse af 21. februar 1995 om at udnævne X til kontorchef og om at ansætte ham ved Europa-Parlamentets Informationskontor i Madrid annulleres.

52 Hvad endelig angår Carbajo Ferrero's krav om annullation af den angivelige afgørelse i skrivelsen af 2. marts 1995 fra Parlamentets generalsekretær om ikke at udnævne ham til den pågældende stilling, bemærkes blot, at den omstændighed, at

Carbajo Ferrero ikke er blevet udnævnt til denne stilling, alene er en nødvendig følge af afgørelsen om at udnævne X. Det er følgelig ikke fornødent at træffe afgørelse om dette krav.

Sagens omkostninger

53 Procesreglementets artikel 122, stk. 1, bestemmer, at såfremt der gives appellanten medhold, og Domstolen selv endeligt afgør sagen, træffer den afgørelse om sagens omkostninger. Ifølge samme reglements artikel 69, stk. 2, som ifølge artikel 118 finder tilsvarende anvendelse på appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Parlamentet har tabt sagen, pålægges det det ud over sine egne omkostninger at betale samtlige Carbajo Ferrero's omkostninger, såvel for Retten som for Domstolen.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

1) Den dom, der er afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 12. juni 1997 (sag T-237/95), Carbajo Ferrero mod Parlamentet ophæves.

2) Afgørelsen af 21. februar 1995 om at udnævne X til kontorchef i Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Informations- og Pressetjenesten og om at ansætte ham ved Parlamentets Informationskontor for Spanien i Madrid annulleres.

3) Europa-Parlamentet betaler samtlige sagens omkostninger for Retten og Domstolen.

Kapteyn Hirsch Mancini

Ragnemalm Ioannou

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 18. marts 1999.

R. Grass P. J. G. Kapteyn

Justitssekretær Formand for Sjette Afdeling